

सप्तम्याविति परः स्वमते विषयविवक्षा पिञ्जबन्धने क्तः ॥ ८२ ॥

मास भूर्ग्राहिणी भीरु गन्तुमुत्साहिनी भव । उद्भा
सिनी च भूत्वा मे वक्षःसम्मर्दिनी भव ॥ ८३ ॥

मास । हे भीरु मास भूर्ग्राहिणी प्रतिकूला माभूः न यास्या ज०म०
मीत्यमुमर्थङ्गुहामीति कृत्वा स्मोत्तरेलङ्चेति चकारात् लुङ्
गन्तुमुत्साहिनी उद्युक्ता भव शकधृषेत्यादिना तुमुन् उत्साहि
नीति सहोपपदत्वात् ततश्चालङ्कृतशरीरत्वादुद्भासिनी शोभमा
ना भूत्वा नोऽस्माकं वक्षःसम्मर्दिनी स्तनाभ्यामुरस्यलस्य पीडिका
भव ग्रहात्साहोद्भाससम्मर्दानाङ्गुहादिषु पठितत्वात् कर्त्तरि
णिनिः चन्नेभ्योङीप् ॥ ८३ ॥

मासत्यादि । हे भीरु ग्राहिणी प्रतिकूलार्थग्राहिणी त्वं मास भ०
भूः न भव गन्तुमुत्साहिनी उद्युक्ता भव उद्भासिनी गत्वालङ्कारा
दिभिः शोभमाना भूत्वा नोऽस्माकं वक्षःसम्मर्दिनी स्तनाभ्यामुर
स्यलस्य पीडिका भव सर्वत्र ग्रहादित्वास्मिन् चकारः समुच्चये
अस्मदएकत्वे वङ्गत्वमभिधानात् गौरवव्यञ्जकं ॥ ८३ ॥

तां प्रातिकूलिकों मत्वा जिहीर्षुर्भीमविग्रहः । बाहू
पपीडमाश्लिष्य जगाहे द्यां निशाचरः ॥ ८४ ॥

ताम्रा । यदैवमभिधीयमाना न प्रतिपन्ना तदा ताम्रातिकू ज०म०
लिकीम्रतिकूलवर्त्तिनीं मत्वा ज्ञात्वा आजःसहाम्भसा वर्त्तत